

Verslag van de bijeenkomst op 26 januari 2016

Besproken werd het boek Post Mortem van Peter Terrin

Aanwezig: iedereen, behalve Annelies en Paulien

Wat vonden we ervan

We verschilden niet veel van mening. Mooi boek, mooi taalgebruik, 1e en 3e deel nogal complex. 2e deel het mooist door de emotie. Fictie en werkelijkheid interessant.

Inhoud van het boek

Peter Terrin schrijft over de fictieve schrijver Emiel Steegman, die bezig is een boek te schrijven over een schrijver, een zekere T. Het 1e deel gaat over Emiel Steegman. Hij leidt een rustig leven met zijn vrouw Teresa, en bijna 4-jarig dochtertje René. Aan het eind van deel 1 slaat het noodlot toe. René krijgt een herseninfarct en wordt met spoed naar het ziekenhuis gebracht. Het 2e deel gaat hierover, over het revalideren van René, en hoe ze vecht om te blijven leven. Qua emoties is dit deel het mooiste deel van het boek.

Het 3e deel speelt zich Post Mortem af, nl. na de dood van Emiel S. Hij vroeg zich in het eerste deel al af hoe het zou zijn na zijn dood. Wat zou René zich herinneren en wat zou zijn biograaf vinden over hem. Hij heeft cassettebandjes met filmopnames van zijn dochter naar de biograaf gestuurd. Dit deel gaat dan ook over alles wat de biograaf van hem krijgt. In het laatste hoofdstuk wordt verteld over de begrafenis van Emiel, met een mooie slotzin:

“Met de allerkleinste aarzeling, die mij eerder het gevolg toeschijnt van onderdrukt verdriet, scheidt René de toppen van haar vingers, laat de bloem los, en brengt haar arm beheerst weer naast haar lichaam. De imitatie is zo volmaakt, dat ze niet meer te onderscheiden is”.

Thea K.